

Vprašanja solnčecu.

*Kje, solnčece moje,
domovje je tvoje,
kam pojdeš o mraku nočoj?*

*»Črez sinje vodice
na zlate stopnice —
tja v grad bom poplavalo svoj.«*

*Pa kje ta tvoj grad je?
Mar tudi ves zlat je,
in posteljca, kakšna je ta?*

*»Moj grad za gorami,
čuj, biseri sami —
in posteljca vsa iz zlata!«*

*Pa kdo te uspara,
kdo se poigrava
s teboj, kadar dolgčas ti je?*

*»Aj, zvezdice takrat
prišetajo vsakrat,
če noč je, če dolgčas mi je!«*

*Pa nimaš je majke . . .
Kdo pravi ti bajke?
In vence — kdo spleta zaté?*

*»Ves svet mi je majka,
ves svet mi je bajka,
in rože so moje sestré!«*

Vida.

Da mi biti je drevo . . .

*Da mi biti je drevo,
bil spomladi rad bi breza —
drugo drevje še goló,
nanjo sveti Jurij pleza.*

*Da mi biti je drevo,
bil poleti rad bi lipa —
v njeni sencí je hladnó,
cvet na potnika se vsipa.*

*Da mi biti je drevo,
bil pozimi rad bi smreka —
drugo drevje je goló,
topla greje njo obleka.*

Oton Zupančič.

Molitev.

*Sklepaj, dete preljubo,
sklepaj k molitvi roké,
doli iz neba prikliči
blagoslov božji nasé!*

*Angelu se izroči,
da te spremlja povsod,
da te vedno varuje
zla in življenja zmot.*

*Sklepaj, dete premilo,
sklepaj k molitvi roké,
Bogu daj dušo svojo,
Njemu daj svoje srce!*

Kristina.

